

Ο « Γέροντας Δανιήλ εύφραϊνε ψυχές που ήθελαν να ζήσουν στιγμές Παραδείσου »

Πολιτισμός / Μορφές

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Άποδημητικὸ πτηνὸ τὸ γλυκύλαλο ἀηδόνι μᾶς ἔρχεται τὴν ἀνοιξὴ φέρνοντάς μας τὴν ἀνθοφορία καὶ προμηνύοντας τὸ ἐπερχόμενο καλοκαίρι μὲ τὴν πολύφορη καρποφορία.

Ἔρχεται μᾶς εύφραίνει καὶ ὅταν φθάσει τὸ φθινόπωρο φεύγει γιὰ ζεστότερα κλίματα. Ἀποδημητικὸ ὦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται στὴν γῆ στὴν ἀνοιξὴ τῶν γονέων του, ἀνθοφορεῖ καὶ εύφραίνει τὸν μικρὸ ἢ τὸν μεγάλο του περίγυρο, καρποφορεῖ, γιὰ τὴν διαιώνιση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἢ τὴν πνευματικὴ αὐτοῦ ώρίμανση μέσα ἀπὸ τὴν προσευχή, καὶ ἀποδημεῖ ἐπιστρέφοντας στὴν αἰώνια πατρίδα, στὴν ζεστὴ ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ μας, ποὺ παραμένει ἀνοικτὴ γιὰ ὅλους μας καὶ περιμένει.

Όλοι μας ἐρχόμαστε ἀπόδημοι στήν γῆ ἀπό τήν οὐράνια πατρίδα καί σέ αὐτήν ἐπιστρέφουμε. Στόν χρόνο τῆς παραμονῆς μας στήν γῆ ἐμεῖς οἱ ἀπόδημοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐμεῖς πού «οὐκ ἔχομεν ᾧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἐβρ. ιγ´ 14), ὀφείλουμε, ὅπως τὸ ἀηδόνι, νά εὐφραίνουμε ὅλους μέ τήν γλυκειά παρουσία καί φωνή μας. Νά καρποφοροῦμε σέ ἀρετές, νά δημιουργοῦμε θεάρεστα ἔργα καί νά μορφώνουμε κατὰ Χριστόν τὰ παιδιά μας, γιά νά μὴν ἰσχύσει σέ αὐτὰ ὁ παύλειος λόγος, ὅτι θά ἔχουν «μόρφωσιν εὐσεβείας, τῆς ὁποίας ὅμως ἀρνοῦνται τῇ δύναμη» (Β´ Τιμόθ. γ´ 2-5). Ἐπίσης νά ἀποδυόμαστε χωρὶς διακοπὴ σέ νυχθημέρους πνευματικούς ἀγῶνες στηριζόμενοι στήν συνεχῆ, τὴν ἀδιάλειπτη, τὴν νοερά προσευχή, αὐτὴ πού ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῶν παθῶν ὀδηγεῖ σὲς φωτεινὲς ἐπάλξεις τῆς ἀπαθείας, λέγοντας ὅτι τὸ γένος τοῦ διαβόλου, τὸ ὁποῖον «οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» (Ματθ. ιζ´ 21), δὲν κάνει διακοπὲς καί πρέπει ὁ πιστὸς πάντοτε νά στέκεται, ὅπως ὁ καπετάνιος ἄγρυπνος μπροστὰ στὸ πηδάλιο τοῦ πλοίου του.

Γνωρίζοντας ότι είμαστε απόδημοι δέν δημιουργοῦμε για προσωπική εὐημερία μόνον, δέν πασχίζουμε νὰ κτίζουμε σπίτια καὶ μέγαρα. Μιὰ μικρὴ φωλιά, ὅπως αὐτὴ τοῦ ἀηδονιοῦ μᾶς ἀρκεῖ. Τί ὠραῖο τὸ σύνθημα ποὺ ἀναγράφεται ἔξω ἀπὸ κελλιὰ μοναχῶν: **«Κελλίον, σήμερον ἐμοῦ, αὔριον ἐτέρου καὶ οὐδέποτε τινός»**. «Δέν ἦλθαμε σὲ αὐτὴ τὴν ζωὴ γιὰ νὰ καζαντήσουμε, ἀλλὰ γιὰ νὰ φύγουμε», θὰ μᾶς πεῖ ὁ Ὅσιος Ἰάκωβος, τῆς Βίτσας τοῦ Ζαγορίου. Ἡ παραμονὴ μας ὡς ἀποδήμων στὴν γῆ καλύπτει τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἀνοιξὴ μέχρι τὸ φθινόπωρο. Ἀπὸ τὴν ἀνοιξὴ τῆς γεννήσεώς μας στὴν γῆ, τῆς ἐπιδημήσεώς μας σὲ αὐτὴν ἀπὸ τὸν οὐρανό, μέχρι τὸ φθινόπωρο τῆς κοιμήσεώς μας στὴν γῆ καὶ τῆς ἀποδημίας μας πάλι γιὰ στὸν οὐρανό.

Ἄηδони ἀποδημητικὸ ὑπῆρξε καὶ ὁ Γέροντας Δανιήλ, τὸ γλυκύτατο ἀηδόνι τοῦ

Ἄθωνος, ἀπὸ τὰ δυσπρόσιτα Κατουνάκια. Μὲ τὸ θεῖο δῶρο ποῦ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Κύριος εὐφρανε γῆ καὶ οὐρανό. Ἡ ψαλμωδία του ὄχι μόνο κατένυσε ψυχές, ἀλλὰ ἄνοιγε τὶς πύλες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔνωσε σὲ κοινὸ πανηγύρι στρατευόμενη καὶ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία. Ὁρθρου βαθέος, ὅπως τὰ ἀηδόνια στις ρεματιές τοῦ Ἁγίου Ὁρους δημιουργοῦν μουσικὴ πανδαισία ποῦ εὐφραίνει κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξη, ἔτσι καὶ ὁ γλυκύφθογγος Γέροντας Δανιὴλ εὐφραине ψυχές, αὐτὲς ποῦ ἤθελαν νὰ ζήσουν στιγμὲς Παραδείσου, στιγμὲς χορωδίας ἀγγέλων. Ὅσοι ἀπῆλαυσαν τῆς κατανυκτικῆς καλλιφωνίας του δὲν θὰ λησμονήσουν τὴν καταπληκτικὴ ἀπόδοση τῶν ὕμνων, ὄχι πρὸς ἀνθρώπινη δόξα, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ εὐαρέσκεια καὶ πιστῶν πνευματικὴ ἀγαλλίαση. Ἄλλωστε τὸ ταπεινό του φρόνημα, ἡ πνευματικὴ του κατάρτιση καὶ τὸ γενεαλογικὸ του δένδρο δὲν ἐπέτρεπαν ἐγωϊστικὲς ἐξάρσεις. Ἐγγονὸς καὶ φερώνυμος τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ, τοῦ Κατουνακιώτου, ἀγωνίσθηκε στὴν ἔρημο καὶ ἀκολούθησε πιστὰ τὰ βήματα ἐκείνου, ποῦ ἦταν ὁ ἐκφραστής τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὁ ὑπέρμαχος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς, τὴν γνώμη τοῦ ὁποίου, ὡς ἐγγύηση Ὁρθοδοξίας, ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν κόσμο μὲ ἐρωτήματα καὶ ἐπιστολὲς ἀγωνιῶντες γιὰ τὴν ἀποστασία καὶ τὶς παρεκκλίσεις Ὁρθόδοξοι πιστοί.

Ὁ ἀποδημήσας Γέροντας Δανιὴλ ξημερώματα τῆς 21^{ης} Ὀκτωβρίου 2022 Ὀκτωβρίου διακρίθηκε ἐπίσης γιὰ τὴν πραότητα, τὶς πνευματικὲς του συζητήσεις, τὶς πάντοτε ὠφέλιμες, γιὰ τὸ γνήσιο Ὁρθόδοξο φρόνημά του, τὴν φιλαγιότητα καὶ

φιλακολουθία του καὶ τὴν ἰλαρότατη πάντοτε φιλοξενία του. Ἀηδόνι τοῦ Ἁγίου Ὅρους πέρασε τὴν Ἀθωνικὴ ἀνοιξη καὶ τὸ Ἀθωνικὸ καλοκαίρι καὶ στὸ ἐφετεινὸ φθινόπωρο γεμάτος πνευματικὲς ὁπῶρες καὶ εὐχὲς ἀπὸ ὅλους, ὅσους κατεύφρανε, οἰκοδόμησε, στήριξε, εὐεργέτησε, ἐπέστρεψε στὴν οὐράνια πατρίδα. Ἡ ζεστὴ ἀγκαλιὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ παπποῦ του, Ὁσίου Δανιήλ, τὸν περίμενε ἀνοικτῆ. Ἄλλωστε ἡ ἀποδημία πάντοτε τῶν ἀηδονιῶν γίνεται πρὸς τὰ ζεστὰ κλίματα. Τὴν εὐχή του νὰ ἔχουμε.

<https://bit.ly/3DmAlpQ>